

Mio, mín Mio út at ferðast:

Fyrst á Oyrarbakka, síðani til Havnar

— Klaksvíkar Sjonleikarfelag boðið til Húsavíkar — í Íslandi

Klaksvíkar sjonleikarlag fer nú at ferðast við leikinum Mio, mín Mio hjá Astrid Lindgren.

Fyrst gongur leiðin til Oyrarbakka og har verða tvær sýningar í dag, kl. 16.00 og 19.00. Møguliga vera fleiri sýningar, tað veldst um, hvussu undirtøkan verður. Hon plagar at vera góð.

Í næstu viku, mikudagin og skirisdag, fara klaksvíkingar til Havnar at spæla í Norðurlandahúsinum.

Kanska fara tey eisini til Húsavíkar, tað vil siga Húsavíkar í Íslandi. Tey hava fingið innbjóðing frá Leikfélagi Húsavíkar um at koma í summár.

Tey bæði felögin eru vinarfeløg í norðurlenska Teatering B. Klaksvíkar sjonleikarlag hevur ikki verið í Húsavík áður og enn er ikki avgjørt, um farið verður í summár.

Væl umtøktur

Mio, mín Mio er sýndur tiggju ferðir í Klaksvík og útselt hevur verið hvørja ferð. 1.100 fólk hava sæð leikin.

Tey eru ikki givin at spæla í Klaksvík, men ætla at spæla har aftur, tá tey eru liðug at ferðast.

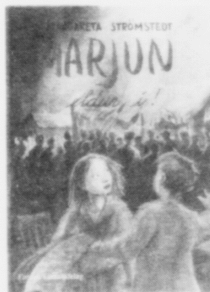
Tvær nýggjar í Barnabókaklubbanum

Bókadeildin hjá Føroya lærarafelag hevur givið út tvær barnabækur.

Límirnir í Barnabókaklubbanum fáa tær sendandi, men annars eru tær at fáa í bókabúðunum.

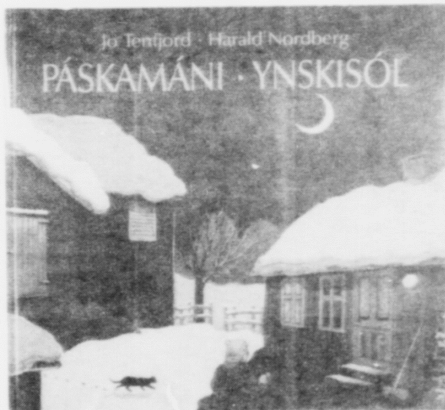
Bøkurnar eru «Páskamáni — ynskisól», litmyndabók eftir Jo Tenfjord og Harald Nordberg. Ebba Hentze hevur umsett úr norskt. Bókin er ætlað teimum 2-8 ára gomlu og hon kostar 75,00 kr.

«Marjun, eldur í!» er triðja bókin um svensku gentuna Majken, sum er umsett til føroyskt. Hinar eru «Marjun, hin nitjanda desember» og «Marjun, ein dag í mai».

Björg Matras Jensen hevur umsett úr svensktum. Margareta Strömstedt skrivur bøkurnar um Majken og Eva Erikson teknar.

Henda bok er fyrri tey 9-12 ára gomlu og hon kostar, innbundin, 90,00 kr.

Nøkur orð um MEISTARAVERKIÐ ANTONIO DAS MORTES

Fekk eg áheitanina: nevni ein film, sum treytalest kann stemplast «meistaraverk», svaraði eg ivaleysur: Antonio das Mortes!

Tað var ein stór løta aftur at siggja hetta mergjaða listaverk ein annars steindeyðan føroyskan sunnudag.

Frá tí degi, Filmsfelagið varð stovnað, hevur Antonio das Mortes staðið ovast á ynskislistanum hjá mær. Tað var óført, at felagið kundi fáa filmin til Føroya, tí bara eittans eintak er í Danmark.

Antonio, drápsmaðurin er ein harðlig, blóðug, miskunnarleys politisk frásøgn um kúgan og uppreistur, ósigur og sigur í einaraðislandinum Brasilia.

Boðskapurin hjá Glauber Rocha er púra greiður. Svarta halgimennið drepur drekan, tann blinda (!) góðseigaran og kúgaran, við spjóti. Kollveltangin er byrjað og lærarin, presturin og byrsumaðurin skulu færa hana víðar, hvar við sínum amboðum, vitan, biblu og riflu.

68-romantikur? Ikki sørt — filmin er gjørdur í 1969 — men havast má eisini í huga, at politisk veruleikin er ein heilt, heilt annar í londum sum Brasilia enn í okkara dunnuyli.

Glauber Rocha og

hansara samsintu í Cinema Novo ræsluni elvdu tó ikki til nakra kollveltang í tí risastóra landinum.

Fólkið í Brasilia valdi Hollywood fram um Jardim-das-Piranhas (bygdin í Antonio das Mortes) og nú er Cinema Novo søga. Vit hava sæð dømi um Hollywood-ávirkanina í øðrum brasilianskum filmum, Filmsfelagið hevur sýnt: Bye Bye Brazil og Kiss of the Spider Woman. Fyri ikki at tosa um trælagentuna Isauru!!! Antonio das Mortes er betri enn hundrad slíkir tilsamans.

Myndamálið paradís fyrri eyguni

Eitt er tann greiði og skilagóði politiski boðskapurin í filminum hjá Glauber Rocha. Hann í sær sjálvum er nóg mikil til at gera filmin verðan at siggja.

Men tann lukkuligi áskoðarin fær meira afturat. Myndamálið hjá Rocha er framúrskarandi, heilt suverent. Her er ein leikstjóri, sum hevur fátátt at filmur er ein heimiðu fyrri eyguni fyrst og fremst.

Til dømis eru bardagasenurnar so væl gjørdar, at áskoðarin gloymir bæði tíð og stað. Eg sigi fyrri meg, at til dømis einviggjð millum Antonio og Coirana, er nakað av tí besta, ja kanska tað allarbesta, eg havi sæð á hvíta tjaldi-

num.

Tað er heilt ófatiligt, úrslitið er vordið so framúrskarandi, tá hugsað verður um, at filmin varð gjørdur kronologiskt og upptøknar varðu bara 25 dagar.

Afturvíð myndaparadisinum hevur leikstjórin brasiliansk kvæði og visur. Serliga stuttlig er visan um ta ferðina, fólkahetjan Lampiao gjørdi helvitið heitt í helviti.

Nógv symbol eru í filminum, summi betri enn onnur. Tá Antonio og lærarin skjóta allar leigudrápsmenninar hjá góðseigaranum, í einum sonnum ragnarroki, standa teir framman fyrri kirkjuna. Ábendingin kann ikki misskiljast: kirkjan skal vera virkin í vápnáða bardaganum móti kúgaranum og leigusveinum hansara. Púra beint!

Onnur symbol eru veikar og rættiliga banal. Til dømis tann flaksandi, violubla kjólin hjá teirri svikafullu Lauru.

Speli, so fá søu hetta meistaraverk, nú tað endiliga kom. Tað nyttar onki at sýna slíkan film í sjónvarpi. Hann krevur stórt tjald.

Takk fyrri, Filmsfelagið!

Hogni Djurhuus

Glauber Rocha (1938-1981). Millum tær frægu í filmslistarsøguni.